

УДК 78.071.2:378.147

DOI <https://doi.org/10.24919/2308-4863/99-2-24>**Світлана НОВОСАДОВА,**

orcid.org/0000-0003-2937-8958

старший викладач кафедри мистецької освіти

Житомирського державного університету імені Івана Франка

(Житомир, Україна) svetlananovosadova8@gmail.com

**Ігор ЩЕРБАК,**

orcid.org/0000-0002-4649-6510

кандидат педагогічних наук, доцент,

доцент кафедри музичного мистецтва

Національного університету кораблебудування імені адмірала Макарова

(Миколаїв, Україна) ihor.scherbak@nuos.edu.ua

## ЗНАЧЕННЯ СОЛЬФЕДЖІО ТА ГАРМОНІЇ У СТАНОВЛЕННІ ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МУЗИКОЗНАВЦЯ

У статті здійснено теоретичне обґрунтування значення сольфеджіо та гармонії у процесі формування професійної компетентності музикознавця. Розкрито сутність професійної компетентності як інтегративної характеристики підготовки фахівця, що поєднує систему знань, умінь, навичок і особистісних якостей, необхідних для здійснення науково-аналітичної діяльності у сфері музичного мистецтва. Обґрунтовано, що сольфеджіо виступає основою розвитку слухо-аналітичних умінь, зокрема музичного слуху, внутрішнього слухання, музичної пам'яті та слухових уявлень, що забезпечують формування інтонаційного досвіду та здатності до аналітичного сприйняття музичного тексту. Доведено, що гармонія є системоутворювальним чинником розвитку аналітичного музичного мислення, оскільки сприяє усвідомленню функціональних зв'язків, структурної організації та логіки музичного розвитку. Особливу увагу приділено інтеграції сольфеджіо та гармонії як ключовій умові формування цілісного музикознавчого мислення та здатності до комплексного аналізу музичного твору. Продемонстровано, що взаємодія окреслених дисциплін забезпечує поступовий перехід від емпіричного слухового досвіду до його теоретичного осмислення та професійної інтерпретації музичного матеріалу. Запропоновано модель формування професійної компетентності музикознавця, що відображає послідовність розвитку слухового досвіду, його інтеграцію з теоретичним осмисленням і перехід до аналітичного мислення. Узагальнено методичні підходи до викладання сольфеджіо та гармонії, спрямовані на поєднання теорії і практики, активізацію аналітичної діяльності студентів та використання мультимодальних засобів навчання. Визначено практичне значення сформованих компетентностей, що проявляється у здатності до здійснення музикознавчих досліджень, наукового аналізу та інтерпретації музичного матеріалу. Отримані результати можуть бути використані у практиці викладання музично-теоретичних дисциплін, зокрема у професійній підготовці майбутніх музичних спеціалістів, де розвиток слухо-аналітичних умінь є необхідною умовою формування інтонаційної точності та цілісного професійного музичного мислення.

**Ключові слова:** сольфеджіо, гармонія, професійна компетентність, музикознавство, музикознавче мислення, слухо-аналітичні уміння, музичний слух, внутрішнє слухання, музично-теоретичні дисципліни, методика музичної освіти, інтеграція теорії і практики.

**Svitlana NOVOSADOVA,**

orcid.org/0000-0003-2937-8958

Senior Lecturer at the Department of Art Education

Zhytomyr Ivan Franko State University

(Zhytomyr, Ukraine) svetlananovosadova8@gmail.com

**Ihor SHCHERBAK,**

orcid.org/0000-0002-4649-6510

Candidate of Pedagogical Sciences, Associate Professor,

Associate Professor at the Department of Musical Art

Admiral Makarov National University of Shipbuilding

(Mykolaiv, Ukraine) ihor.scherbak@nuos.edu.ua

## THE ROLE OF SOLFEGGIO AND HARMONY IN THE DEVELOPMENT OF PROFESSIONAL COMPETENCE OF A MUSICOLOGIST

The article provides a theoretical substantiation of the significance of solfeggio and harmony in the process of forming the professional competence of a musicologist. The essence of professional competence is revealed as an integrative characteristic of specialist training that combines a system of knowledge, skills, abilities, and personal qualities necessary for scientific and analytical activity in the field of music. The structure of professional competence is defined,

*and the role of music-theoretical disciplines in its formation is outlined. It is substantiated that solfeggio serves as the basis for the development of aural-analytical skills, including musical hearing, inner hearing, musical memory, and auditory representations, which ensure the formation of intonational experience and the ability to analytically perceive musical text. It is proved that harmony is a system-forming factor in the development of analytical musical thinking, as it contributes to the understanding of functional relationships, structural organization, and the logic of musical development. Particular attention is paid to the integration of solfeggio and harmony as a key condition for the formation of holistic musicological thinking and the ability to perform comprehensive analysis of a musical work. A model for the formation of professional competence of a musicologist is proposed, reflecting the sequence of development of auditory experience, its integration with theoretical comprehension, and the transition to analytical thinking. Methodological approaches to teaching solfeggio and harmony are generalized, aimed at combining theory and practice, activating students' analytical activity, and using multimodal learning tools. The practical significance of the formed competencies is determined, which is manifested in the ability to conduct musicological research, perform scientific analysis, and interpret musical material. The obtained results can be used in the practice of teaching music-theoretical disciplines, particularly in the professional training of future music specialists, where the development of aural-analytical skills is a necessary condition for the formation of intonational accuracy and holistic professional musical thinking.*

**Key words:** solfeggio, harmony, professional competence, musicology, musicological thinking, aural-analytical skills, musical hearing, inner hearing, music-theoretical disciplines, methods of music education, integration of theory and practice.

**Постановка проблеми.** Сучасний розвиток музикознавства як інтегративної галузі гуманітарного знання актуалізує проблему якісної професійної підготовки фахівців, здатних до глибокого аналітичного осмислення музичного мистецтва, інтерпретації художніх явищ та здійснення науково-дослідної діяльності. У цьому контексті особливого значення набуває формування базових музично-теоретичних компетентностей, серед яких провідне місце посідають сольфеджіо та гармонія як фундаментальні дисципліни професійної музичної освіти.

Сольфеджіо забезпечує розвиток слухових уявлень, інтонаційної точності, музичної пам'яті та здатності до внутрішнього слухання, що є необхідною передумовою для аналітичної та інтерпретаційної діяльності музикознавця. Водночас гармонія формує системне розуміння закономірностей організації музичної тканини, логіки акордових зв'язків, функціональних відношень і стильових особливостей музичних творів різних епох. У сукупності ці дисципліни створюють підґрунтя для професійного мислення, яке поєднує слуховий досвід із теоретичним аналізом.

Попри значну кількість досліджень у сфері музичної педагогіки та теорії музики, питання комплексного впливу сольфеджіо та гармонії на формування професійної компетентності саме музикознавця залишається недостатньо розкритим. Наявні наукові праці здебільшого зосереджуються на виконавській підготовці або окремих аспектах музично-теоретичного навчання, тоді як інтегративний потенціал цих дисциплін у контексті музикознавчої діяльності потребує подальшого осмислення.

Актуальність дослідження зумовлена необхідністю удосконалення підходів до підготовки майбутніх музикознавців в умовах модернізації

мистецької освіти, зокрема посиленням ролі аналітичних, інтерпретаційних і міждисциплінарних компетентностей.

**Аналіз досліджень.** Проблематика формування професійної компетентності у сфері музичної освіти широко представлена у сучасних наукових дослідженнях, де вона розглядається як інтегративна характеристика підготовки фахівця, що поєднує систему знань, умінь, навичок і особистісних якостей (Цехмістро, Колеснікова, Башевський; Грозан). Значна увага приділяється розвитку музикознавчого мислення та інтерпретаційної діяльності, що поєднує аналітичні та образно-сміслові аспекти осмислення музичного тексту (Дьяченко).

Окремий напрям досліджень пов'язаний із вивченням ролі сольфеджіо у формуванні слухоаналітичних умінь, розвитку музичного слуху, внутрішнього слухання та інтонаційного досвіду (Цибульник; Шульгіна; Wu, Meeson). Паралельно у наукових працях гармонія розглядається як системоутворювальний чинник розвитку аналітичного музичного мислення, що забезпечує розуміння функціональних зв'язків і логіки музичного розвитку (Кузьмук; Langfeldt).

Важливе місце займають дослідження методичних аспектів викладання музично-теоретичних дисциплін, у яких обґрунтовується необхідність інтеграції теорії і практики, застосування діяльнісного підходу та сучасних освітніх технологій (Lumbantoruan; Lam; Kokkidou, Mygdanis; Kazemi). У вітчизняній педагогічній традиції ці підходи доповнюються дослідженнями, спрямованими на системну підготовку фахівців та розвиток музичних здібностей (Аристова; Мкртчян).

Попри значну кількість наукових праць, що висвітлюють окремі аспекти музично-теоретичної підготовки, питання комплексного впливу соль-

феджію та гармонії на формування професійної компетентності саме музикознавця залишається недостатньо дослідженим, що зумовлює актуальність подальшого наукового осмислення цієї проблематики.

**Метою статті** є теоретичне обґрунтування ролі сольфеджію та гармонії у становленні професійної компетентності музикознавця та визначення їх функціонального значення у структурі сучасної музичної освіти.

**Виклад основного матеріалу.** У сучасній науковій парадигмі професійна компетентність розглядається як інтегративна характеристика підготовки фахівця, що поєднує систему знань, умінь, навичок і особистісних якостей, необхідних для ефективної діяльності у сфері музичного мистецтва. Вона передбачає не лише засвоєння теоретичного матеріалу, а й здатність до його гнучкого застосування, художньої інтерпретації та професійної самореалізації (Цехмістро, Колеснікова, Башевський, 2025: 171).

З огляду на її структуру професійна компетентність має багаторівневий характер і охоплює взаємопов'язані компоненти, серед яких виокремлюють когнітивний, діяльнісний, мотиваційно-ціннісний та рефлексивний. У мистецькій освіті ця структура конкретизується через систему спеціалізованих компетентностей, зокрема музичної, виконавської, науково-дослідницької та інформаційної, що забезпечують комплексну готовність до професійної діяльності (Грозан, 2017: 157).

Отже, професійна компетентність музикознавця доцільно розглядати як цілісну інтегративну систему, що поєднує теоретичне мислення, слухо-аналітичні уміння та здатність до наукової інтерпретації музичного матеріалу. Її формування відбувається у процесі взаємодії музично-теоретичних дисциплін і практичного досвіду, що забезпечує розвиток аналітичного та інтерпретаційного потенціалу майбутнього фахівця.

Визначальну роль в окресленому процесі відіграють музично-теоретичні дисципліни, які формують фундамент професійного мислення музикознавця. Зокрема, сольфеджію та гармонія забезпечують розвиток слухо-аналітичних умінь, здатності до внутрішнього слухання, а також розуміння закономірностей організації музичної тканини. Оволодіння цими дисциплінами сприяє формуванню навичок структурного та функціонального аналізу музичних творів, що є необхідним для наукового осмислення музичного матеріалу.

Водночас музично-теоретична підготовка виступає не лише інструментом засвоєння знань, а й засобом розвитку аналітичного мислення, що дозволяє майбутньому музикознавцю встановлювати причинно-наслідкові зв'язки між елементами музичної мови, інтерпретувати стильові особливості та здійснювати глибокий науковий аналіз.

Таким чином, музично-теоретичні дисципліни забезпечують інтеграцію слухового досвіду та теоретичного осмислення, формуючи цілісну професійну компетентність фахівця.

Варто наголосити, що музикознавче мислення має специфічний характер, що зумовлений поєднанням аналітичних, когнітивних та герменевтичних процесів, спрямованих на осмислення музичного тексту як художнього явища. Воно передбачає не лише раціональний аналіз структурних елементів музики, а й їх інтерпретацію у контексті стилю, епохи та авторського задуму. У сучасних дослідженнях підкреслюється, що музикознавче мислення функціонує як форма інтелектуально-естетичної взаємодії з музичним матеріалом, у межах якої поєднуються логіко-аналітичні та образно-сміслові підходи (Дьяченко, 2017: 212).

Відтак, особливого значення набуває сольфеджію як фундаментальна музично-теоретична дисципліна, що забезпечує розвиток слухо-аналітичних умінь. Дослідження свідчать, що саме у процесі сольфеджійної підготовки формується музичний слух, зокрема внутрішнє слухання, яке дозволяє здійснювати уявне відтворення музичного матеріалу та його осмислення без безпосереднього звучання (Цибульник, 2021: 58). Паралельно відбувається розвиток слухових уявлень і музичної пам'яті, що забезпечують накопичення та відтворення інтонаційного досвіду, необхідного для професійної діяльності музикознавця (Шульгіна, 2016: 153). Зарубіжні дослідження також підтверджують, що сольфеджію та слуховий тренінг сприяють формуванню здатності до усвідомленого сприйняття музичного матеріалу, розвитку когнітивних процесів та розумінню структурної організації музики (Wu, Meeson, 2024: 640).

Отже, сольфеджію виступає основою розвитку слухо-аналітичних умінь, оскільки забезпечує інтеграцію слухового досвіду, музичної пам'яті та теоретичного осмислення музичного матеріалу. Саме завдяки цій дисципліні формується здатність до глибокого аналітичного сприйняття музичного тексту, що є необхідною передумовою становлення професійного мислення музикознавця.

Подальший розвиток аналітичного музичного мислення безпосередньо пов'язаний із опануванням гармонії як системи організації музичної тканини. У сучасному музикознавстві гармонія розглядається як вертикальний вимір музичної фактури, що відображає синхронне поєднання звукових комплексів і визначає закономірності їх взаємодії у процесі розгортання музичного матеріалу (Кузьмук, 2020: 3). Саме гармонічний принцип організації забезпечує структурну цілісність музичного твору, оскільки функціонує у тісному взаємозв'язку з горизонтальними (мелодичними

та поліфонічними) процесами, формуючи єдину систему музичної мови.

Водночас вивчення гармонії сприяє усвідомленню функціональних зв'язків між акордами та логіки музичного розвитку, що проявляється у процесах гармонічної напруги, розгортання та розв'язання. У цьому контексті гармонічне мислення виступає як основа формування здатності до цілісного сприйняття музичного тексту, коли окремі акорди та їх послідовності осмислюються не ізольовано, а як взаємопов'язані елементи єдиного структурного процесу. Гармонічне слухання набуває холистичного характеру, коли музичні структури сприймаються як цілісні утворення, що інтегрують слуховий досвід, пам'ять та когнітивні процеси (Langfeldt, 2022: 7).

Таким чином, гармонія виступає не лише теоретичною дисципліною, а й системоутворювальним чинником формування аналітичного музичного мислення. Вона забезпечує розуміння гармонічної організації музичної тканини, розкриває логіку функціональних зв'язків та розвитку музичного матеріалу і, зрештою, виступає ключовим інструментом музикознавчого аналізу, що дозволяє здійснювати глибоке наукове осмислення музичного твору.

Взаємодія сольфеджіо та гармонії у професійній підготовці музикознавця має не допоміжний, а системоутворювальний характер, оскільки саме в їх єдності формується цілісна професійна компетентність. Розмежоване засвоєння цих дисциплін не забезпечує належного рівня професійного мислення, адже слухові уявлення без теоретичного осмислення залишаються фрагментарними, а теоретичні знання без опори на внутрішній слух - формальними. Лише інтеграція слухового та теоретичного компонентів створює підґрунтя для повноцінного музикознавчого аналізу, у якому інтонаційне сприйняття безпосередньо переходить у раціональне осмислення музичної структури.

Саме у взаємодії сольфеджіо та гармонії формується здатність до комплексного аналізу музичного твору як багаторівневої системи, де слухові, інтонаційні та гармонічні характеристики розглядаються у нерозривній єдності. Такий підхід дозволяє не лише ідентифікувати окремі елементи музичної мови, а й розкривати внутрішню логіку розвитку музичного матеріалу, що є визначальною ознакою професійного музикознавчого мислення. Відповідно, аналітична діяльність музикознавця набуває цілісного характеру, оскільки поєднує сприйняття музичного матеріалу, його осмислення та інтерпретацію.

Більше того, інтеграція сольфеджіо та гармонії виступає основою міждисциплінарних зв'язків у системі музичної освіти, забезпечуючи взаємодію з аналізом музичних творів, поліфонією, історією музики та виконавською практикою. Це дозволяє сформувати не лише окремі професійні

уміння, а цілісне бачення музичного мистецтва як структурно організованої та смислово насиченої системи. Таким чином, саме синтез слухового досвіду та гармонічного мислення визначає якісний рівень професійної компетентності музикознавця і виступає ключовою умовою її повноцінного формування.

З метою узагальнення викладених положень та наочного відображення взаємозв'язку ключових компонентів професійної підготовки музикознавця доцільно представити модель формування його професійної компетентності (рис. 1). Запропонована схема відображає послідовність і водночас взаємозумовленість розвитку слухового досвіду, інтеграції когнітивних процесів та формування аналітичного музичного мислення у процесі взаємодії сольфеджіо та гармонії.

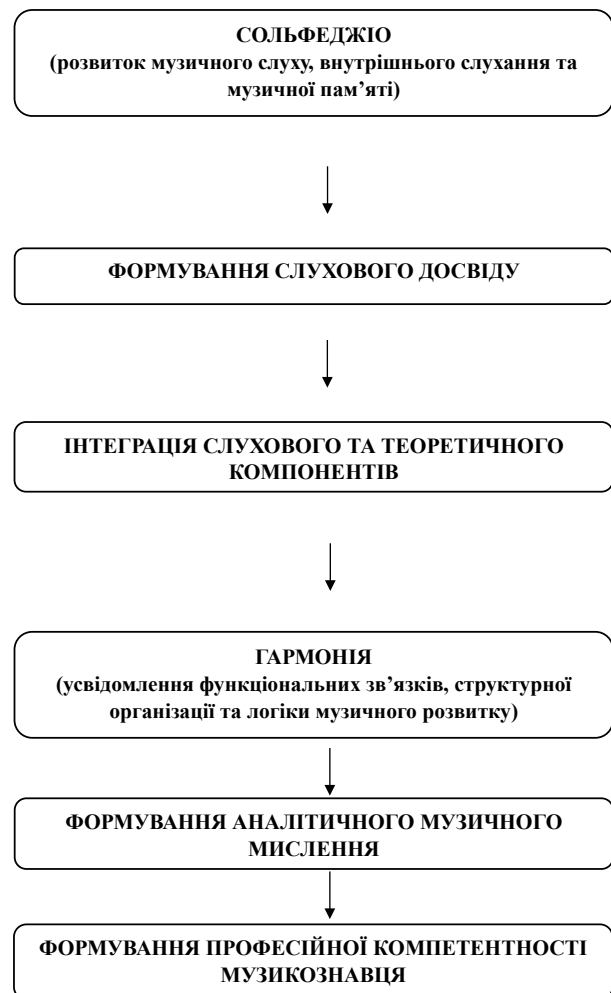


Рис. 1. Структурна модель формування професійної компетентності музикознавця

Запропонована модель відображає поетапний процес формування професійної компетентності музикознавця, що ґрунтується на інтеграції слухового та теоретичного компонентів музичного мислення. Вона демонструє, що вихідним рівнем

виступає розвиток музичного слуху, внутрішнього слухання та музичної пам'яті у процесі опанування сольфеджіо, що забезпечує формування слухового досвіду як основи подальшого професійного розвитку. Наступним етапом є інтеграція слухового та теоретичного компонентів, яка реалізується через вивчення гармонії як системи функціональних зв'язків, структурної організації та логіки музичного розвитку. У результаті цього формується аналітичне музичне мислення, здатне забезпечити цілісне сприйняття та інтерпретацію музичного тексту. Таким чином, модель відображає взаємозумовлений характер розвитку слухових, когнітивних і аналітичних процесів, що в сукупності визначають якісний рівень професійної компетентності музикознавця.

Практична реалізація окресленої моделі формування професійної компетентності музикознавця потребує відповідного методичного забезпечення освітнього процесу. У цьому контексті особливого значення набуває визначення провідних методичних підходів до викладання сольфеджіо та гармонії, які забезпечують інтеграцію слухового досвіду, теоретичного осмислення та аналітичної діяльності студентів. Систематизацію таких підходів, їх змістове наповнення та можливості практичного застосування у процесі професійної підготовки майбутніх музикознавців представлено у таблиці 1.

Узагальнення представлених у таблиці методичних підходів дає підстави стверджувати, що

ефективність викладання сольфеджіо та гармонії зумовлюється їх комплексним і взаємопов'язаним застосуванням у освітньому процесі. Поєднання компетентнісного, інтегративного, діяльнісного, мультимодального та системного підходів забезпечує не лише засвоєння теоретичних знань, а й формування слухового досвіду, розвиток аналітичного мислення та здатності до інтерпретації музичного матеріалу. Така методична організація навчання сприяє переходу від фрагментарного засвоєння музично-теоретичних дисциплін до цілісного розуміння музики як структурно організованої та смислово насиченої системи, що, у свою чергу, визначає якісний рівень професійної компетентності музикознавця.

Практичне значення сформованих у процесі вивчення сольфеджіо та гармонії компетентностей проявляється насамперед у здатності до здійснення науково-аналітичної діяльності, що передбачає глибоке осмислення музичного тексту, виявлення його структурних закономірностей та інтерпретацію художнього змісту. Опанування слухо-аналітичних і гармонічних умінь забезпечує підготовку музикознавчих досліджень, зокрема аналізу музичних творів, вивчення стильових особливостей та закономірностей музичного розвитку. Водночас сформовані компетентності мають важливе значення для подальшої професійної діяльності музикознавця, оскільки сприяють розвитку критичного мислення, наукової рефлексії та

Таблиця 1

### Методичні підходи до викладання сольфеджіо та гармонії у формуванні професійної компетентності музикознавця

Методичний підхід	Теоретичне підґрунтя	Зміст підходу	Практична реалізація у викладанні
Компетентнісний	Орієнтація на формування інтегрованої системи професійних знань, умінь, навичок і ціннісних установок	Спрямованість на досягнення результатів навчання, що забезпечують готовність до професійної діяльності	Виконання комплексних завдань, що поєднують слуховий аналіз, гармонізацію та інтерпретацію музичного матеріалу
Інтегративний	Визнання взаємозв'язку теоретичних знань і практичного досвіду у процесі музичної підготовки	Поєднання слухового сприйняття з теоретичним осмисленням музичних явищ	Проведення інтегрованих занять, що об'єднують сольфеджіо, гармонію та аналіз музичних творів
Діяльнісний	Орієнтація на активну пізнавальну та музично-практичну діяльність студентів	Формування умінь через виконання практичних і аналітичних дій	Організація практичних вправ, аналітичного розбору музичних фрагментів, творчих завдань
Мультимодальний (мультисенсорний)	Урахування різних каналів сприйняття інформації у процесі музичного навчання	Залучення слухових, візуальних і кінестетичних компонентів у пізнанні музики	Поєднання слухових вправ, нотного аналізу, рухових і візуальних форм роботи
Системний	Розгляд процесу навчання як цілісної структурованої системи взаємопов'язаних елементів	Узгодження змісту, методів, форм і результатів навчання	Побудова навчального процесу за принципом послідовності та взаємозв'язку музично-теоретичних дисциплін

*Джерело: сформовано на основі узагальнення вітчизняних і зарубіжних наукових джерел.*

здатності до комплексного аналізу музичного мистецтва в різних культурно-історичних контекстах.

**Висновки.** Отже, у результаті дослідження встановлено, що професійна компетентність музикознавця має інтегративний характер і формується у процесі взаємодії слухового досвіду, теоретичного осмислення та аналітичного музичного мислення. Обґрунтовано провідну роль сольфеджіо як базової дисципліни, що забезпечує розвиток музичного слуху, внутрішнього слухання та слухо-аналітичних умінь, а також гармонії як системи формування аналітичного мислення, що дозволяє усвідомлювати структурну організацію та логіку музичного розвитку. Доведено, що інте-

грація зазначених дисциплін створює підґрунтя для цілісного сприйняття й інтерпретації музичного тексту та виступає ключовою умовою становлення професійного мислення музикознавця. Визначено, що ефективність цього процесу забезпечується застосуванням комплексу методичних підходів, орієнтованих на поєднання теорії і практики, активну аналітичну діяльність та розвиток багатоканального сприйняття музики. Практичне значення отриманих результатів полягає у можливості їх використання у науково-аналітичній діяльності, підготовці музикознавчих досліджень і вдосконаленні професійної підготовки фахівців у сфері музичного мистецтва.

### СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Цехмістро О. В., Колеснікова М. Л., Башевський С. Л. Формування професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва у процесі вокально-хорової та диригентської майстерності. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*. 2025. № 98. С. 171–176. DOI: <https://doi.org/10.32782/1992-5786.2025.98.28>.
2. Грозан С. В. Сутність і структура професійної компетентності майбутніх учителів музичного мистецтва. *Наукові записки. Серія: Педагогічні науки*. 2017. Вип. 157. С. 156–159. URL: <https://cusu.edu.ua/ua/arkhiv-publikatsii/568-general-information/naukovi-chasopysy-tdspu/pedahohichni-nauky/publikatsii/10065-sutnist-i-struktura-profesinyoi-kompetentnosti-maybutnikh-uchyteliv-muzychnoho-mystetstva> (дата звернення: 23.03.2026).
3. Дьяченко В. До проблеми музичної інтерпретації: філософсько-психологічний та аналітичний контексти. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2025. Вип. 89. Т. 1. С. 212–218. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/89-1-30>.
4. Цибульник З. Розвиток музичного слуху на сольфеджіо в контексті міжпредметних зв'язків. *Актуальні питання гуманітарних наук*. 2021. Вип. 43. Т. 3. С. 57–65. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/43-3-9>.
5. Шульгіна В. Д. Українська музична педагогіка : підручник [для студ. вищ. навч. закл.]. 3-тє вид., допов. Київ : НАКККіМ, 2016. 264 с. URL: <https://kmaecm.edu.ua/wp-content/uploads/2021/06/shulgina.ukr.muz.pedagogika-pidruchnik-2016-nov.pdf> (дата звернення: 23.04.2026).
6. Wu YueXiao, Meeson P. The analyzing solfeggio ear practice teaching methods for primary school. *Journal of Modern Learning Development*. 2024. Vol. 9. №. 12. P. 638–653. URL: <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jomld/article/view/280002> (дата звернення: 23.04.2026).
7. Кузьмук О. В. Взаємодія поліфонічного та гармонічного принципів музичної організації у творах композиторів першої половини ХХ століття: специфіка оновлення, методи аналізу : дис. ... канд. мистецтвознавства : 17.00.03. Київ : Національна музична академія України ім. П. І. Чайковського, 2020. 226 с. URL: <https://knmau.com.ua/wp-content/uploads/kuzmuk-dysertasiya.pdf> (дата звернення: 23.04.2026).
8. Langfeldt V. Holistic identification of musical harmony: a theoretical and empirical study : dissertation for the PhD degree. Oslo : Norwegian Academy of Music, 2022. 244 p. URL: [https://www.researchgate.net/publication/366138861\\_Holistic\\_identification\\_of\\_musical\\_harmony\\_A\\_theoretical\\_and\\_empirical\\_study](https://www.researchgate.net/publication/366138861_Holistic_identification_of_musical_harmony_A_theoretical_and_empirical_study) (дата звернення: 23.04.2026).
9. Lumbantoruan J. Using solfeggio learning model in teaching university students in West Sumatera, Indonesia. *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*. 2019. Vol. 301. P. 166–175. DOI:10.2991/icla-18.2019.26.
10. Lam Wing Yin. Using Five Music Instructional Methods to Illustrate the Social Constructive Music Teaching Framework in Hong Kong Primary Level Music Education. *Sino-US English Teaching*. 2024. Vol. 21. №. 6. P. 247–269. DOI: 10.17265/1539-8072/2024.6.001.
11. Kokkidou M., Mygdanis Y. New Approaches in “Theory of Music” Courses: Preliminary Findings of a Pilot Study in Conservatory Settings. *IMS-RASMB. Series Musicologica Balcanica*. 2020. Vol. 1. №. 1. P. 320–337. DOI: <https://doi.org/10.26262/smb.v1i1.7763>.
12. Kazemi M. Integrating Theory and Practice in Music Education: Its Role in Enhancing Skills and Confidence of Conservatory Students. *International Journal of Literature and Arts*. 2025. Vol. 13. №. 1. P. 13–16. DOI: <https://doi.org/10.11648/j.ijla.20251301.12>.
13. Аристова Л. С. Методика музичного навчання та виховання : навч.-метод. посібник. Миколаїв : Іліон, 2018. 404 с. URL: <https://files.znu.edu.ua/files/Bibliobooks/Inshi74/0055330.pdf> (дата звернення: 23.04.2026).
14. Мкртічян О. А. Система підготовки вихователів закладів дошкільної освіти до розвитку музичних здібностей дітей 4–7 років : дис. ... д-ра пед. наук : 13.00.04. Харків, 2021. 505 с. URL: <https://dspace.hnpu.edu.ua/handle/123456789/6345> (дата звернення: 23.04.2026).

## REFERENCES

1. Tsekhmistro O. V., Kolesnikova M. L., Bashevskiy Ye. L. (2025) Formuvannya profesiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva u protsesi vokalno-khorovoi ta dyryhentskoi maisternosti [Formation of professional competence of future music teachers in the process of vocal-choral and conducting mastery] *Pedahohika formuvannya tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*, 98. 171–176. [in Ukrainian].
2. Hrozan S. V. (2017) Sutnist i struktura profesiinoi kompetentnosti maibutnikh uchyteliv muzychnoho mystetstva [The essence and structure of professional competence of future music teachers] *Naukovi zapysky. Serii: Pedahohichni nauky*, 157. 156–159. [in Ukrainian].
3. Diachenko V. (2025) Do problemy muzychnoi interpretatsii: filosofsko-psykholohichni ta analitychni konteksty [On the problem of musical interpretation: philosophical, psychological and analytical contexts] *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 89(1). 212–218. [in Ukrainian].
4. Tsybulnyk Z. (2021) Rozvytok muzychnoho slukhu na solfedzhio v konteksti mizhpredmetnykh zviazkiv [Development of musical hearing in solfeggio in the context of interdisciplinary connections] *Aktualni pytannia humanitarnykh nauk*, 43(3). 57–65. [in Ukrainian].
5. Shulhina V. D. (2016) *Ukrainska muzychna pedahohika [Ukrainian music pedagogy]* Kyiv, NAKKKiM. 264 p. [in Ukrainian].
6. Wu YueXiao, Meeson P. (2024) The analyzing solfeggio ear practice teaching methods for primary school *Journal of Modern Learning Development*, 9(12). 638–653.
7. Kuzmuk O. V. (2020) Vzaiemodiia polifonichnogo ta harmonichnogo pryntsyviv muzychnoi orhanizatsii u tvorakh kompozytoriv pershoi polovyny XX stolittia: spetsyfika onovlennia, metody analizu [Interaction of polyphonic and harmonic principles of musical organization in works of composers of the first half of the 20th century: specifics of renewal, methods of analysis] *Kyiv, Natsionalna muzychna akademiia Ukrainy*. 226 p. [in Ukrainian].
8. Langfeldt V. (2022) *Holistic identification of musical harmony: a theoretical and empirical study* Oslo, Norwegian Academy of Music. 244 p.
9. Lumbantoruan J. (2019) Using solfeggio learning model in teaching university students in West Sumatera, Indonesia *Advances in Social Science, Education and Humanities Research*, 301. 166–175.
10. Lam Wing Yin (2024) Using five music instructional methods to illustrate the social constructive music teaching framework in Hong Kong primary level music education *Sino-US English Teaching*, 21(6). 247–269.
11. Kokkidou M., Mygdanis Y. (2020) New approaches in “theory of music” courses: Preliminary findings of a pilot study in conservatory settings *IMS-RASMB. Series Musicologica Balcanica*, 1(1). 320–337.
12. Kazemi M. (2025) Integrating theory and practice in music education: Its role in enhancing skills and confidence of conservatory students *International Journal of Literature and Arts*, 13(1). 13–16.
13. Arystova L. S. (2018) *Metodyka muzychnoho navchannia ta vykhovannia [Methods of music teaching and education]* Mykolaiv, Ilion. 404 p. [in Ukrainian].
14. Mkrtychian O. A. (2021) *Systema pidhotovky vykhovateliv zakladiv doshkilnoi osvity do rozvytku muzychnykh zdibnostei ditei 4–7 rokiv [System of training preschool teachers of preschool education institutions for the development of musical abilities of children aged 4–7]* Kharkiv. 505 p. [in Ukrainian].

Дата першого надходження статті до видання: 29.04.2026

Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026

Дата публікації (оприлюднення) статті: 30.05.2026

Стаття поширюється на умовах  
ліцензії відкритого доступу (CC BY 4.0)

